

Τέχνης έργα

Τζάμπα στο Μουσείο της Πάτρας

Της Ν. ΚΟΝΤΡΑΡΟΥ-ΡΑΣΣΙΑ

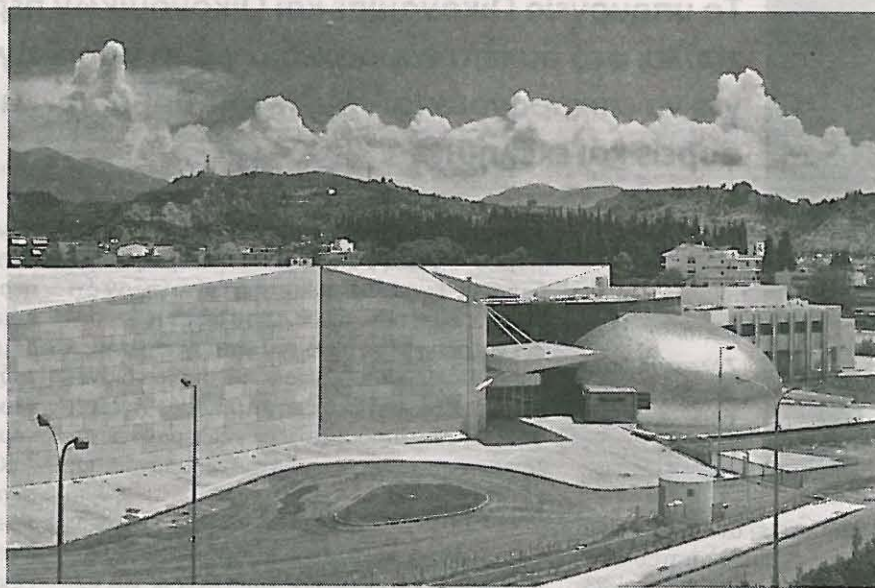
Αν για την είσοδο στο Μουσείο της Ακρόπολης πληρώνεις ένα ευρώ, για το Αρχαιολογικό Μουσείο Πατρών δεν θα δίνεις ούτε αυτό. Από το προσεχές Σάββατο (μετά τα εγκαίνια της Παρασκευής 24/7) μέχρι το τέλος του έτους θα έχει ελεύθερη είσοδο για τους πάντες. Για να μην πει ούτε ένας ντόπιος ότι τον εμπόδισε να πάει να το δει το εισιτήριο.

Ο αγώνας για να κτισθεί αυτό το μουσείο υπήρξε μεγάλος. Από την προκήρυξη του διεθνούς αρχιτεκτονικού διαγωνισμού και την υπογραφή της σύμβασης για την κατασκευή του κτιρίου (29/1/2004) με προϋπολογισμό 20 εκατ. ευρώ (τελικά ανήλθε στα 21,5 εκατ.), ως την οργάνωση της έκθεσης και τις διαφωνίες της προηγούμενης επιστημονικής επιτροπής για τον τρόπο παρουσίασης των τεράστιων ψηφιδωτών. Τους τελευταίους μήνες έγιναν θαύματα, σύμφωνα με τον πρόεδρο της Επιστημονικής Επιτροπής, Νίκο Μουρτζά, ο οποίος αναφέρθηκε στη χθεσινή συνέντευξη Τύπου «στις τεράστιες προσπάθειες του προσωπικού κατά το τελευταίο 4μηνο. Διάστημα κατά το οποίο, ένα ουσιαστικά “άδειο” κτίριο, μετατράπηκε σε πραγματικό μουσείο και, μάλιστα, με τη δυνατότητα να μπορεί να χρησιμοποιεί από την πρώτη στιγμή τις τρεις από τις τέσσερις βασικές αίθουσες εκθεμάτων, το αμφιθέατρο και την αίθουσα εκπαιδευτικών προγραμμάτων».

Το μουσείο της Πάτρας θα το βρείτε στη βόρεια είσοδο της πόλης, σε ένα οικόπεδο έκτασης 28.000 τ.μ. επί της νέας εθνικής οδού Αθηνών - Πατρών. Έχει εμβαδόν 8.000 τ.μ. και αποτελεί το δεύτερο μεγαλύτερο μουσείο της χώρας μετά της Ακρόπολης. Σήμα κατατεθέν για να το δει κανείς, ένας γυάλινος θόλος και μια υδατοδεξαμενή που τον αγκαλιάζει και ένα ενδιαφέρον ασύμμετρα σχεδιασμένο κτίριο. Ο θόλος φιλοξενεί το αμφιθέατρο, την αίθουσα εκπαιδευτικών προγραμμάτων και την αίθουσα πολυμέσων. Ο παραλληλεπίπεδος όγκος του κυρίως κτιρίου περιέχει τους κοινόχρηστους και εκθεσιακούς χώρους καθώς και τους χώρους γραφείων (στον α' όροφο).

«Εκείνο που κάνει αυτό το μουσείο να ξεχωρίζει, είναι η φιλοσοφία του», είπε χθες ο αρχαιολόγος Γιάννης Μόσχος, υπεύθυνος της μουσειογραφικής μελέτης. «Κάθε πολίτης, είτε είναι ειδικός είτε όχι, μπορεί να περιηγηθεί την αρχαία Πάτρα από τους προϊστορικούς μέχρι τους ύστερους ρωμαϊκούς χρόνους», είπε.

Η έκθεση είναι δομημένη έτσι ώστε ο επισκέπτης να διασχίζει την πόλη, να περνά από τα δημόσια κτίρια που τη συνθέτουν, να εξετάζει το εμπόριο, τον πόλεμο, τη θρησκεία, την ψυχα-

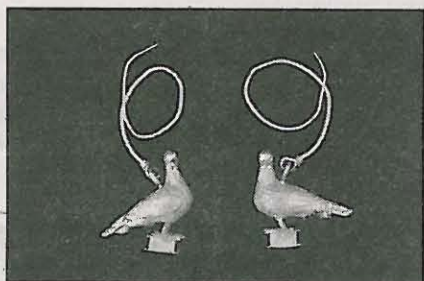
Σύγχρονο, εντυπωσιακό απ' έξω το νέο Αρχαιολογικό Μουσείο της Πάτρας. Μέσα ενδιαφέρον, καθώς παρουσιάζει την ιστορία της πόλης από τα προϊστορικά ως τα ρωμαϊκά χρόνια

Ζήλεσαν οι Αχαιοί το νέο Μουσείο της Ακρόπολης και αποφάσισαν στο δικό τους νέο αρχαιολογικό μουσείο –το δεύτερο μεγαλύτερο της χώρας– να θεσπίσουν δωρεάν είσοδο μέχρι το τέλος του έτους.

Την Παρασκευή τα επίσημα εγκαίνια, το Σάββατο ανοίγει για όλους

Αποψη του εκθεσιακού χώρου του Μουσείου Πατρών με τα ψηφιδωτά τοποθετημένα στο δάπεδο αλλά και όρθια σαν πίνακες ζωγραφικής

Χρυσά ενώτια (σκουλαρίκια) Πατρινής αρχόντισσας

γωγία, την κοινωνική και διοικητική οργάνωση της αρχαίας Πάτρας, να εισηγηθεί στην προσωπική ζωή των κατοίκων της, αποτυπώνοντας στιγμές από τη διαβίωσή τους, τις καθημερι-

νές τους ασχολίες, τα σπίτια όπου κατοικούν, τα έπιπλα, τα χρηστικά σκεύη, τα είδη καλλωπισμού, τα αρχιτεκτονικά και τα διακοσμητικά στοιχεία που συνθέτουν τη ζωή τους. Κλείνει με τα ταφικά έθιμα, δηλαδή και όλα όσα συνθέτουν την εθιμοτυπία σχετικά με τη ζωή και τον θάνατο στην αρχαιότητα.

Στον περιβάλλοντα χώρο του μουσείου (20 στρεμ.) διαμορφώνεται χώρος πρασίνου αλλά και εξυπηρέτησης δράσεων πολιτισμού. Στο παραχωρηθέν προσφάτως από την ΚΕΔ οικόπεδο δίπλα από το μουσείο, θα οργανωθεί από τον Δήμο Πατρέων ένα πάρκο πολιτισμού και ψυχαγωγίας. *

Με ονόματα γνωστά ως απόμακρων αστέρων, Σαμπούρο Τσειγκαουάρα, Τζόζεφ Νατζ, άνοιξε την αυλαία του το 15ο Διεθνές Φεστιβάλ Χορού της Καλαμάτας 16-26 Ιουλίου, με ένα κάλεσμα για την επόμενη σειρά μύησης στην ανεξάντλητη τέχνη του χορού, στην οποία αθρόα ανταποκρίθηκε το σύνολο του καλλιτεχνικού και καλλιεργημένου κόσμου.

* Με το σκεπτικό «η αμφιβολία είναι ελευθερία», ο σπουδαίος πεννηταετής χορογράφος, μουσικιστής, χορευτής, εικαστικός Σαμπούρο, της ομάδας Karas, παρουσίασε 16, 17 στο θέατρο του Κάστρου, το «Obsession - Un Chien A (εμμονή ένας - σκύλος Α), εμπνευσμένο από τη σουρεαλιστική ταινία του Μπουνιουέλ «Ένας Ανδαλουσιανός σκύλος».

Αναλαμβάνοντας την ολική φροντίδα της παράστασης, σκηνοθεσία, χορογραφία, εικαστικά, φωτισμούς, ερμηνεία, μαζί με την εξαιρετικής ευκαμψίας Γιαπωνέζα Rihoko Sato, ο Σαμπούρο κατορθώνει να δώσει μία ιδιαίτερη ολοκληρωτική διάσταση στο χώρο, διαμορφώνοντας τον ανάλογο με την επιζητούμενη ατμόσφαιρα. Στη σκοτεινή σκηνή ανάβει άσφαιρα ένας προβολέας φωτίζοντας από ψηλά τη χορεύτρια που στέκει πάνω σε ξύλα. Το ίδιο συμβαίνει και για τον χορευτή μ' έναν ιδιαίτερα έντονο τρόπο. Το παιχνίδι των φωτισμών συνεχίζεται με τις σκιές που ρίχνουν τα πόδια της χορεύτριας που κινείται σαν σπασμένη κούκλα. Μια πραγματικά εντυπωσιακή σκηνή. Σε όλη τη διάρκεια του έργου οι 12 χορευτές δεν συναντιούνται ποτέ, σαν άνθρωποι ξένοι, που είναι όμως αυτοί που σχηματίζουν τον κόσμο. Απόμακρη εκείνη σαν άπιαστο όραμα απωθεί κάθε του προσπάθεια προσέγγισης. Και ξανά οι υπέροχοι φωτισμοί από 4 λάμπες που κρέμονται από ψηλά πάνω από τα ξαπλωμένα σώματα, ενώ η μουσική Ρ. Βάγκνερ και Ευγένιου Ιζαί (σουίτα για Βιολί) συμπληρώνει τη μοναδική αίσθηση του θεάματος.

Από την παράσταση του Σαμπούρο με το «Obsession - Un Chien A»

ΚΡΙΤΙΚΗ Χορού

■ 15ο Διεθνές Φεστιβάλ Χορού Καλαμάτας, Saburo Teshigawara, Josef Nadj
Της ΜΙΡΚΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ-ΨΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

Η αμφιβολία είναι ελευθερία

Η αμφιβολία είναι ελευθερία. Το παιχνίδι των φωτισμών συνεχίζεται με τις σκιές που ρίχνουν τα πόδια της χορεύτριας που κινείται σαν σπασμένη κούκλα. Μια πραγματικά εντυπωσιακή σκηνή. Σε όλη τη διάρκεια του έργου οι 12 χορευτές δεν συναντιούνται ποτέ, σαν άνθρωποι ξένοι, που είναι όμως αυτοί που σχηματίζουν τον κόσμο. Απόμακρη εκείνη σαν άπιαστο όραμα απωθεί κάθε του προσπάθεια προσέγγισης. Και ξανά οι υπέροχοι φωτισμοί από 4 λάμπες που κρέμονται από ψηλά πάνω από τα ξαπλωμένα σώματα, ενώ η μουσική Ρ. Βάγκνερ και Ευγένιου Ιζαί (σουίτα για Βιολί) συμπληρώνει τη μοναδική αίσθηση του θεάματος.

** Πολυσιδή τα ενδιαφέροντα του πεννηταετή χορογράφου Σέρβου Τζόζεφ Νατζ, σημερινού διευθυντή του Κέντρου Χορογραφίας της Ορλεάνης, τον οδήγησαν σε ποικιλία σπουδών, όπως ιστορία της πωσ τέχνης, ζωγραφική, μουσική, παντομίμα με τον Μαρσέλ Μαρσό και βέβαια χορό, σύγχρονο, μπούτο, πολεμικές τέχνες κ.ά. Ο «Βόιτσεκ ή Προσέχδιο ιλιγγύου», που παρουσίασε στο Δημοτικό Πνευματικό Κέντρο (18,19/7), από το γνωστό σενάριο του Γκέοργκ Μπίκνερ, με τον αφελή στρατιώτη του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, θύμα της πολεμικής εξάρσης, οδηγώντας τον στην τρέλα και το φόνο της συντρόφου του, είναι μια επιτυχημένη παρωδία, έξοχη από εικαστικής πλευράς στην απεικόνιση του τόπου, της εποχής και των ανθρώπων της. Η σαρκαστική διάθεση, οι γκροτέσκες εμφανίσεις των 5 ανδρών με τα γκριζοπράσινα σαν μούλλα πρόσωπα που κινούνται νοηματικά με άγριες διαθέσεις μέσα στην άθλια παράγκα, τα ευρηματικά αλλά και άκρως απωθητικά στιγμιότυπα σ' ένα σιωπηλό ή σωματικό θέατρο, με τη μουσική συνοδεία του Aladar Racz και του φωτισμούς του Raymond Blot, οδηγούν στο συμπέρασμα πως ο άνθρωπος δεν είναι ακόμα το κυρίαρχο υποκείμενο του κόσμου του, αλλά χάρτινο αντικείμενο στον τρελό άνεμο ενός αντιμαχόμενου και αστάθμητου κόσμου.